

Sygn. akt III KZ 58/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **S. W.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2023 r. wniosku skazanego o wyłączenie z mocy ustawy SSN Andrzeja Stępki oraz SSN Pawła Wilińskiego od udziału w sprawie III KZ 58/22,

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić brak podstaw do wyłączenia SSN Andrzeja Stępki oraz SSN Pawła Wilińskiego z mocy ustawy od udziału w sprawie III KZ 58/22.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 10 stycznia 2023 r. S.W. wniósł m.in. o wyłączenie z mocy ustawy SSN Andrzeja Stępki oraz SSN Pawła Wilińskiego od udziału w sprawie III KZ 58/22, tj. od rozpoznania zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2022 r. o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2013r., sygn. akt AKa 49/13, wobec oczywistej bezzasadności tego wniosku.

W swoim piśmie skazany wskazał, że w odniesieniu do SSN Andrzeja Stępki oraz SSN Pawła Wilińskiego zachodzą podstawy do wyłączenia z mocy ustawy od rozpoznania sprawy określone w art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k. oraz art. 40 § 3 k.p.k. Uzasadniając swoje stanowisko, skazany podniósł, że SSN Andrzej Stępka brał wcześniej udział w wydaniu postanowienia SN z dnia 3 października 2019 r. (sygn.

akt IV KZ 42/19 „blokującego merytoryczne rozpoznanie” wcześniejszego wniosku skazanego o wznowienie, zaś SSN Paweł Wiliński brał udział w wydaniu postanowienia SN z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt V KO 153/19, i tym samym zdaniem skazanego „zablokował merytoryczne rozpatrzenie (...) sprawy”.

Sąd Najwyższy nie stwierdził, by w sprawie zachodziła wskazana przez skazanego okoliczność uzasadniająca wyłącznie SSN Andrzeja Stępki lub SSN Pawła Wilińskiego z mocy ustawy od rozpoznania zażalenia skazanego na zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2022 r.

Wskazane przez skazanego postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt IV KZ 42/19 wydała, orzekając w składzie jednoosobowym, SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek, a nie SSN Andrzej Stępka.

Z kolei postanowienie SN z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt IV KO 153/19, wydane w składzie jednoosobowym przez SSN Pawła Wilińskiego, odmawiało przyjęcia wniosku skazanego z dnia 6 listopada 2019 r. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt AKa 49/13, wobec oczywistej bezzasadności tego wniosku. SSN Paweł Wiliński nie brał więc udziału w wydaniu zaskarżonego obecnie przez skazanego orzeczenia, tj. postanowienia SN z dnia 19 października 2022 r. (dotyczącego wniosku skazanego z dnia 8 listopada 2022 r.), ani nie brał udziału w wydaniu orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie (tj. wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt AKa 49/13 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 11 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 46/12). Nie zachodzi więc w tym przypadku sytuacja, określona w art. 40 § 3 k.p.k., by SSN Paweł Wiliński miał obecnie orzekać co do wniosku o wznowienie postępowania, gdy wcześniej brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego tym wnioskiem (tj. wspomnianego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2013 r.).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.